

Qualitates
Alumnorum.

tamen ex quacumque Gente, aut Provincia admittatur, qui studiis absolutis, & Sacris Ordinibus susceptis, certum locum non habuerit, ad quem se recipiat, & in quo boni, & eruditi Sacerdotis munere perfungatur.

§.3. Omnes legitimo matrimonio sint nati, bona fama commendati, sano præterea sint corpore, lingua minime impedita, & aspectu non deformi, nullius Religionis Desertores, latinæ, & Germanicæ linguæ periti, nihil Romæ negocii, aut litium habentes, sint etiam ætatis maturæ viginti circiter annis nati. Quod si fuerint Nobiles, quique in Superiori Germaniæ Cathedralibus Ecclesiis admitti consueverunt, tunc minimum sexdecim annos attingant, & grammaticam sciant, ceteri omnes ad Theologica, vel Philosophica sint idonei; ignoti, amplumque de vita, & moribus testimonium non habentes, vel qui extra Germaniam in Aulis, aut Universitatibus vixerunt, aut vagi, cuius Domino inservientes ingenitam germanicam illam simplicitatem amiserunt ad hanc disciplinam idoneos non iudicamus, eosque ab ingressu Collegii reieciimus, quod Collegii prædicti Superiores observabunt in eis omnibus, quos ad hoc vitæ Institutum minime aptos esse cognoverint. Verum qui bonæ fuerint indolis, nullumque huiusmodi habuerint impedimentum, post legitimum examen a Præposito generali recipi poterunt, iis, qui defectum patientur, reiectis, qui omnino admitti non debeant, nisi gravis aliqua causa intercedat, & de unanimi omnium Protectorum, & Superiorum consensu; paterna vero Præpositi generalis in hoc maxime se ostendat sollicitudo, ut omnes Germaniæ Dioceses pro singularum necessitate, & amplitudine juventur, ex eisque quot poterunt in Collegii loca distribuatur, quæ distributio mutari poterit, ut se mutabile Germaniæ status, & animarum salus postulaverit. Si qua vero in Diocesi non reperiantur ad hanc Institutionem idonei, Juvenes alii ex finitima, aut alia Provincia deligantur, qui in Collegio Instituti ad desolatas ejusmodi Ecclesias exemplo, & doctrina sublevandas postea dimittantur, plures autem non recipiantur, quam quot Superiorum Judicio, atque experientia in Collegio prædicto poterunt commode sustentari.

Juramentum
ab Alumnis
præstandum.

§.4. Antequam Collegio quisquam admittatur, vel in sine sex primorum mensium in superiorum manibus Jurandum dare, debeat, velle se statum Ecclesiasticum amplecti, & ad omnes Sacros, & Presbyteratus Ordines, cum visum fuerit Superioribus, promoveri, cumque iidem mandaverint, in Patriam statim reversuros, Juris Civilis, aut medicinæ studia non professuros, aliam rationem vitæ, aulicam præsertim, non sectaturos, sed continuo ubi a Collegio dimissi fuerint, in Germaniam ad juvandas animas remigraturos, etiam ante constitutum studiis ordinarium terminum, si ita animarum salutem conducere, aut pro Collegii commo Superioribus videbitur expedire. Juret etiam se Collegii Instituta secundum Superiorum interpretationem observaturum, nec a com-

muni omnium Alumnorum vivendi ratione discessurum.

§.5. Postquam autem præd. in Collegium fuerint recepti Christianam Pietatem, & Deum timorem primum, & summum Religionis studium sibi esse propositum in animum inducant; Inde enim salutaris, & vera initium habet sapientia. Quare statim pietatis, & Ecclesiastica vitæ fundamenta jacent, vocationem, quam Deus illis impertiri dignatus est, etiam atque etiam considerent, generalem totius vitæ confessionem instituunt. Divinum Officium recitare, & Coelestia meditari discant, Cathéchismo studeant, iisque in Domo Dei, & in choro, quæ a Clericis peragenda sunt, diligenter assuescant, atque id genus alia, quibus novi Alumni perdiscendis dies ut minimum quadraginta impendant, nec antea, quam in his se bene exercuerint, Alumnorum veste induantur, aut ad disciplinam studia mittantur, etiam si nobiles fuerint, aut Religiosi, & in Sacerdotio constituti.

§.6. Sex item menses cuique tribuantur, quibus an in Collegio perseverare, Institutumque huiusmodi observare, & propositum, ad finem perducere velint, secum deliberent, & tantum pecunie pœnes Collegii ministros deponant, quantum infra sex menses, aut post studiorum cursum discedentibus ad reditum in Patriam sufficiat, ne Collegium Viaticis gravetur, pauperum tamen ratio habeatur, quæ sex mensum præscriptio ad novorum Alumnorum probationem concessorum Superiores non arctabunt, quo minus si deprehenderint Juvenes ad huiusmodi disciplinam, ad sacrosque Ordines parum aptos, eos intra sex menses prædictos sine mora possint dimittere. Nemo enim hoc in Collegio est alendus, qui sine spe solidi in pietate fundamenti hinc videatur discessurus, ne forte, malus pravi unius Alumni exitus ea destruat, quæ multorum in Religione, & pietate profectus ædificaverit; neque enim quibus severitate penarum opus est coercendis, digni sunt huius vitæ Instituto, tantum igitur retineri eos volumus, qui sua sponte, & amore virtutis, pietatis, literarumque studio vacabunt.

§.7. Omnes in Collegio fraterna charitate devincti, eisdem legibus vivant, eadem præcepta servant, sive nobiles, sive Sacerdotes sint, omnium etiam Religiosorum idem sit victus, & vestitus, honestus tamen, & personis Ecclesiasticis superiorum judicio conveniens, & ut (quod intendimus) spirituale ædificium, ad culmen Deo dante perducatur, statuatur ante omnia fundamenta pietatis. Itaque Sacramentorum pius, & assiduus usus conservetur, singulisque mensibus, solemnibusque festis, ac Dominicis Adventus, & Quadragesimæ omnes constitutis per superiores Sacerdotibus delicta confessi, nisi legitimum intercedat impedimentum, communicent, quotidie Missam audiant, & mane antequam studiis operam dare incipiant, dimidiatam horam piæ meditationi impendant, & vespere antequam cubitum eant, quartam horæ partem litanis, & discutiendæ conscientiæ tribuant, & si quis officium Ecclesiasticum recitare debet, id aliis horis absolvant, Sa-

Quibus maxi-
me operam
dare debeant.

Tempus, &
probationis
ratio.

Eisdem legi-
bus omnes vi-
vere debent.

Magistri re-
rum spiritua-
lium.

Festorum fa-
cificatio.

cerdotes Missæ Sacrificium frequentius Deo offerant, in quo peragendo non minus dimidiata hora insistant, piæ quoque consuetudines nascentis Collegii omnes præscribantur, & posteris observandæ proponantur.

§.8. Præter constitutos per Superiores Collegii confessarios, sint in tanta multitudine aliqui rerum spiritualium Magistri, qui pietatis disciplinam primum quidem novis Alumnis; Deinde etiam Adultis, ceterisque omnibus accuratissime tradant, quod si tales Magistri ex ipsa Societate deligi non poterint, optimi quique ex ipsis Alumnis assumantur, qui ab omni cura omnino vacui hoc tantum munus sollicitè subeant: Alumni vero studii quidem addicti, in pietate vero defidiosi, quique suis moribus alios ab ardenti pietatis studio tepescerint, aut quomodolibet averterint, vel a relictis superiorum Consiliis, aut obedientia abduxerint, vel huiusmodi faceretentaverint, statim a Collegio dimittantur.

§.9. Festis diebus Domi se contineant orationi, piæ lectioni, Divinis Officiis, Sacris Ceremoniis perdiscendis, & exercendis dent operam. Quod si Superioribus incommodum videretur, omnibus diebus festis, totum Divinum Officium decantare, in solemnioribus tamen diebus, & Dominicis Adventus, Quadragesimæ, & in diebus festis Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorum omnium, Apostolorum, & Angelorum partim decantetur, partim distinctè, & devote sine cantu recitetur.

§.10. At cum autumnii tempore a lectionibus vacant, tum maxime in Divinis Officiis perdiscendis, & cantandis, ut Superioribus videbitur, sese exercent, in quo tamen ne remissius, aut indulgentius agatur, Rectoris conscientiam oneramus. Eo quoque tempore aut alio cum studia intermittuntur, ea doceri curent, quæ celebrando Missæ Sacrificio sunt accomodata, præsertim hostias, & corporalia parare, diebusque festis nulla unquam literaria exercitatio, aut Divinum Officium, aut Ecclesiarum curam quomodolibet interrumpat, seu impediat, Beneficiorum in Collegium a Dei benignitate collatorum memoriam pie colant, memoresque sint bene de Collegio prædicto, & de se meritorum, & superiorum præcipue defunctorum, quorum nomina in Ecclesiarum suarum Sacrario, aut in Choro descripta habebunt: proque iis, qui majore fuerint in se usi beneficentia, anniversaria sacra perpetuo solemniter fiant, singulifque hebdomodis pro illis Orationes, & Sacrificia Deo offerantur.

§.11. Alumni morientes, & in ipso agone, & ab hora transitus, usque ad horam sepulture fraternalis Alumnorum obsequiis, atque Orationibus adjuventur, quorum funeri omnes interfint, & intra octo dies exequiæ illis pie persolvantur. Quando autem contigerit aliquem ex Cardinalibus Protectoribus decedere e vita, triduo Orationes, & Sacrificia pro illius anima Deo offerantur, cuius misericordia pro futuro Protectore rogetur, ut talem dignetur Nobis, aut pro tempore futuris Romanis Pontificibus suggerere, qui tantum opus amplecti velit, & quam maxima poterit charitate tueri.

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

§.12. Qui ex Alumnis Superiorum judicio in pietatis studio, & Ecclesiasticis functionibus bene fuerint versati, ad omnes Sacros, etiam Presbyteratus Ordines promoveantur, etiam sine literis Dimissorialibus suorum Ordinariorum, & sine titulo Beneficii, aut Patrimonii, etiam extra legitima Ordinationum tempora; antequam vero Sacris Ordinibus initientur, in Spiritualibus exercitiis, & piis meditationibus per dies, ut minimum quindecim contineantur, unoque anno antequam in Patriam sint profecturi, aut si commode fieri possit, adhuc citius ad Sacerdotium assumantur, quo tempore in Sacerdotalibus Officiis, atque in Sacramentorum administratione, & in concionibus ad Populum exercentur, ita tamen, ut hac occasione Sacerdotes neque liberiores sint, quam antea, neque extra Collegium comedant, aut pernoscant, omnesque Collegii nostri Alumni a cauponis, & hospitii locandis, & a quorumvis negotiorum procuracione abstant, nullis Ecclesiasticorum Beneficiorum litibus, aut controversiis implicentur, nec per Aulas, Tribunalia laicorum, aut externorum, aliorumve Domos discurrant; constituantur autem aliquis pius prudens, & experiens vir, qui ipsorum Alumnorum negotia sine eorum interventu expediri curet. Alumni sine comite a Superiore illis adiuncto, e Collegio egredi non audeant; quod si fecerint, aut Comitem deseruerint, vel eo pro foribus relicto, negotia intus occulte tractaverint, in Collegium amplius non recipiantur.

§.13. Non prandium, aut cenam, extra Collegium capiant sine expressa Rectoris, & Præpositi generalis consensu, qui Alumnis ipsis, ut extra Collegium pernoscant, aut post solis occasum cænet, facultatem concedere minime poterunt. Siquis autem ex Alumnis extra Collegium ebrius fiat in Collegium amplius non recipiatur, quod si cuiquam in Collegio non semel, neque casu idem accidat, debet a Collegio dimitti; Ad tollendas autem commensationes, & quæ inde oriuntur scandala, non possit Rector quemquam externum in Collegii vineas, atque hortos introducere sine Præpositi generalis consensu, qui eam diligentiam in hoc Collegio gubernando adhibeat, quam, si esset suæ Societatis Collegium, adhiberet, consuetudine autem, & modo suæ Societatis non utantur, sed novas Regulas proponat, quibus Alumni Collegii privatim, & publice secundum Canones, & Clericorum secularium mores instituatur.

§.14. Literæ, quas Alumni perscribent, item eorum libri diligenter inspiciantur, quæ si quidpiam amatorium, aut bonis moribus perniciosum contineant, comburantur, & qui eos habuerint, severe puniantur. Si quis autem deprehendatur literas impuras scribere, seditiosas, vel detractorias, malum aliquod consilium, vel vitia quorumvis continentes statim e Collegio eiiciatur, eandem pœnam subeant, qui seditiosis speciem aliquam excitarint, vel occasionem præbuerint, atque auctores fuerint, quominus aliqui Superioribus obtemperaverint, aut si quem contra eos re, aut verbo concitaverint, etiam eiician-

1584.
Alumni pro-
moveri pote-
runt ad Sa-
cros Ordines
etiam sine li-
teris Dimisso-
rialibus.

eiiciantur, qui iniunctam sibi poenam detra-
ctaverint, aut in vitis Superioribus pecuniam
occulte retinuerint, quique quemvis ma-
ledictis, aut iniuriis dictis affecerint, aut
percusserint, vel Collegii pacem quomo-
documque turbaverint, factis item, & ver-
bis inhonestis, statim tamquam pestis qua-
dam e Collegio extrudantur. Ad ea se quis-
que studia applicabit, eosque libros habe-
bit, quos Rector censuerit, interpretationes
Auctorum in Gymnasio tantum societatis
audient.

Quanto tem-
pore Scientis
operam dare
debeant.

§.15. Ad Theologica studia quatuor an-
nos assignamus, ad Philosophica tres, toti-
dem ad conscientiae casus perdiscendos;
Juris, aut Civilis, aut humanarum litera-
rum studia nullum in hoc Collegio locum
habeant, harum, quas demonstravimus,
disciplinarum studiis ultimus annus Alum-
nis non concedatur, nisi prius in subdia-
conatus saltem Ordine sint constituti, quod
si quis ad Sacros Ordines aptus non videbitur,
aut illis indignus, is in Collegio ne-
quaquam retineatur, nec ei permittatur
Theologiae, aut quodvis aliud studium
inchoare, Sacerdotes autem, & virtute,
& doctrina praestantes in Theologia Magi-
stri creentur, sine ullo tamen Collegii sum-
ptu, qui autem Sacerdotii Ordinem non
fuerint consecuti, ad huiusmodi gradus non
sunt admittendi.

§.16. Studiis absolutis, dies triginta in
Collegio permanendi Alumnis concedan-
tur, quibus transactis, non possint Superio-
res amplius eos in Collegio retinere; tri-
ginta vero illis diebus, non erunt Alumni
a Collegii legibus soluti, sed omnia facient
ex Superiorum praescripto; quae vero Pau-
peribus Alumnis vestes, aut pro vestibus,
quae pecunia in discessu danda sint, ita Re-
ctori praescribatur, ut querelarum, & in-
vidiae occasio praecidatur; Alumnis vero,
qui pauperes non fuerint, aut qui studiorum
cursum non absolverint, aut qui ob cul-
pam aliquam dimissi iverint, nihil detur.

§.16. Superiores facultatem habeant
aliquos egregiae virtutis Alumnos, etiam
post absoluta studia in Collegio retinendi,
quorum opera utantur in Collegii admini-
stratione, & cura rerum ad Collegium per-
tinentium, vel & ut Alumni praedicti con-
cionibus, & administratione Sacramento-
rum Germanos juvent in Urbe commo-
rantes, & ob alias huiusmodi pias causas ad
Collegii commodum, & animarum salu-
tem pertinentes.

Negocia in
Urbe nulli
possunt gere-
re.

§.18. Nullus autem in Collegio, vel
postquam e Collegio egressus fuerit, causa-
rum in Curia Procurator, nec cuiusvis Prin-
cipis, aut Praelati negocia etiam spiritualia
procuret, nec absolutis studiis quisquam,
vel in Collegio, vel in Urbe permaneat,
ut Curiae praxim ediscat.

§.19. Si quis Alumnus divinae gratiae
impulsu ad perfectionis statum, & ad ali-
quod religiosa vitae genus aspiret, non de-
bet a quoquam, quavis de causa impediri,
etiamsi eo consilio fuisset in Collegium in-
gressus, ut studiis absolutis e saeculi flucti-

bus se in tutum reciperet, dummodo vir-
tute confirmatus in aliquem Germaniae Pro-
vinciam se conferat.

§.20. Loca discedentium Alumnorum
ultra annum non vacent, & si ii, ad quos
loca vacua pertinent, non advenerint, Su-
periores, eorum loco alios recipiant ido-
neos Juvenes, qua in re nemo poterit Supe-
riores impedire erga absentes Alumnos,
atque in Germania commorantes. Rector
Collegii paterna utatur sollicitudine eorum
labores cognoscendo, eosque, qua decet
charitate, consolando. Collegii Superiores
primum pii sint animarum salutis studiosi,
& maximam divini cultus habeant ratio-
nem. Deinde Juvenes maximo cum de-
lectu recipiant, receptos statim in Dei timo-
re accurate institui procurent. Postremo
pietati negligentius vacantes, & ad virtu-
tem non valde propensos sine ulla mora di-
mittant, quae tria ut superioribus cordi sint,
sub obtestatione divini Iudicii mandamus.

§.21. Maxima quoque habeatur cura
Ecclesiarum, divinusque in illis cultus, ac
ornatus religiosissime conservetur, piique
Sacerdotes a Superioribus eligantur, qui
in illis semper resident, ac ut debeant,
Missas, & Divina Officia celebrent, ipsi-
que Superiores pro honore Dei Ecclesiis
praedictis liberaliter, quidquid opus erit, pro-
videant, cultumque in eis exhibeant, ut
earum reditus primum illis ipsis Ecclesiis
serviant. Divinorum Officiorum tempore
nullus Alumnus absit, Sacerdotesque viri
pii, & graves Choro praesint, sacrarumque
caeremoniarum Magistri sint Divini Officii
moderatores. Si quis autem ex Alumnis
indignum quid orationis domo, aut inho-
nestum dicto, vel facto, nutu, vel aspectu
minus honesto commiserit, confessum e
Collegio dimittatur. Si quis etiam sacras
caeremonias discere, vel exercere neglex-
erit, aut ab Ecclesiasticis, & Clericalibus of-
ficiis alienus fuerit, vel Templum, & Cho-
rum fugitet, nisi monitus respuerit, in
Collegio non toleretur.

Rectoris pra-
fati Collegii
munus.

§.22. Quae omnia quia a Rectoris pieta-
te pendent, Praepositus Generalis Rectorem
in hoc Collegio constituat virum aliquem
rectum, sobrium, prudentem, pietatis,
& timoris Dei studiosissimum, qui omnes
Nationes pari charitatis studio complectatur,
& Christianum inter Alumnos amo-
rem conservet, vitae suae exemplis omnes
ad sui imitationem, & ad caelestis cum San-
ctis consortii desiderium inflammet, bonos
in virtutis soliditate confirmet, malos a
bonis discernat, & ex hoc loco intrepide
nulla cuiusque ratione habita expellat. Sa-
epe Alumnis eorum vocationem exponat.
In Adventus, & Quadragesimae octavo quo-
que die Alumnis verbum Dei pro statu cu-
jusque explicet. Aliis vero temporibus bis
quolibet mense salutaria documenta publi-
ce proponat, omnesque ad timorem Dei,
& amorem excitet, atque inflammet, sit
etiam Rector divini cultus, ecclesiastici offi-
cii, sacrarum Caeremoniarum, Rituumque
Romani valde studiosus, Domus Domini de-
corem

corem amet, neque tamen suae Religionis
non necessarias hic retineat consuetudines,
aut in Collegium inducere studeat, sed pro-
pia tot Alumnorum institutione saecularium
Clericorum ritum imitetur, ut Alumni
non solum eum monentem audiant, sed
ea quoque facientem videant, quae ipsis faci-
enda proponuntur.

Protektorum
auctoritas.

§.23. Spiritualis iurisdicção, & anima-
rum cura, quam Ecclesiae habent Collegio
unita, totam ad Collegii ipsius Protektores
pertinere volumus; quae autem tam in spi-
ritualibus rebus, quam Ecclesiis curandis
feri debent marmoreis tabulis incisae in
Choro affixe habeantur.

§.24. Superioribus non liceat suppel-
tilem Ecclesiarum, vel earum ornamenta
cuiquam commodare, ex Reliquiis vero ne
minimum quidem, vel ipsis Regibus tradi
possit, nisi ex subscripto nostra manu, aut
pro tempore futuri Romani Pontificis man-
dato. Si quis aliter fecerit sententiam ex-
communicationis incurrat eo ipso.

Ministri a quo
eligendi, &
quales esse de-
beant.

§.25. Et quia spiritualia sine tempora-
lium adminiculo consistere minime pos-
sunt, ideo eorum cura esse non debet in po-
stremis. Quare ipse Rector viros fideles,
atque idoneos, quot ad hoc erunt necessarij,
habere curet, quibus etiam praestandi ab
eis officii leges, & quod in pietate, & mo-
ribus observare debeant praescribat, quo-
rum primus sit Aconomus generalis, quem
si Superiores eligere recusent, duo vel tres
probatæ vitae viri Superioribus ipsis, & Pro-
tektoribus cogniti proponantur, ex quibus
Protektores, quem omnium aptissimum
iudicaverint, eligant, & Aconomum de-
putent generalem, qui administrationis suae
rationem reddat & Superioribus ipsis, ac
Protektoribus, quoties ipsi petierint. Acono-
mus generali adiungantur a Superioribus
alii particulares Aconomi, praecipue vero
fidelis aliquis vir, qui Aconomum genera-
lem in tanta rerum multitudine adjuvet,
quique ipsis absentis, vel etiam aegrotan-
tis vices subire, & bene gerere sciat, & pos-
sit, singulis vero Aconomis necessaria suo-
rum cuiusque officiorum functio scripto tri-
buatur, redditus, seu pecunia Collegii pe-
nes fidelem mercatorem tuto deponantur,
ac deinde prout necessitas postulaverit, man-
dato a Rectore, & a duobus Aconomis sub-
scripto repetantur.

§.26. Nullus Aconomus, vel genera-
lis, vel particularis, nullus item qui Col-
legio in quovis munere deserviat, ulli ex
Protektoribus, vel Superioribus, vel qui
in Collegio Jus aliquod, administrationem,
vel potestatem habeat, sit sanguine, vel
aliqua affinitate conjunctus, neque ab ali-
quo ex praedictis, neque ab ullo alio Prae-
lato, aut Domino quovis modo dependeat,
aut cum praedictis clientelam habeat. Pater,
& filius, duo Fratres, duo consanguinei in
eadem Civitate, aut Provincia non sint ali-
cujus Collegii Aconomi, neque quisquam
in Collegio deserviat, qui sit sanguine pro-
pinquus Aconomo generali, neque ad ipsum
aliquo modo pertineat.

§.27. Bona Collegii quaecumque non
locentur Protektorum, aut superiorum con-
sanguineis, nulliusque cuiusvis Ordinis Re-
ligiosis; non magnis Praelatis, non Acono-
mis, aut aliis Collegii Ministris neque eor-
um consanguineis, neque ulli, qui ali-
quod jus, potestatem, vel administratio-
nem habeat in Collegio; bonorum locatio-
nes a Rectore, vel ab Aconomo generali
in ipso Collegio fiant, Rectore praesente,
atque eas approbante: quicumque autem
bona Collegii, five in Urbe, five extra Ur-
bem locaverit, antequam locatio perficia-
tur, Jusjurandum coram Rectore, vel alio
Deputato praestet, affirmans se in ea locatio-
ne solam Collegii utilitatem spectasse; &
propter illam se nullum munus, nullamque
utilitatem coepisse, aut in futurum expecta-
re; juret item se nihil facere, aut fecisse
ad alicujus instantiam, aut commendatio-
nem, aut propter cuiusque consanguinita-
tem, vel amicitiam, & sine hoc Juramen-
to, de quo constat, quavis a quocumque,
& ubicumque facta locatio irrita sit, & in-
valida: bona praedicta tertio, aut quarto
quoque anno a peritis, & fidelibus viris vi-
sitentur, atque una cum visitatoribus, si fieri
poterit, adit aliquis ex Collegii Superiori-
bus, aut saltem Alumnus Sacerdos vir pru-
dens, & pius.

Bona Colle-
gii locari non
possunt.

§.28. Aconomus tam generalis, quam
particularis, alique praecipui Collegii offi-
ciales singulis annis mense Januario fidelis,
& recte administrationis, & ad officium, quo
funguntur, aptitudinis, necnon Christianae
pietatis, & honestae conversationis testimo-
nium a Rectore habeant, quod nisi habue-
rint, eo ipso officii privati esse censentur:
Societatis vero homines ad temporalem ad-
ministrationem non obligentur, nisi de sui
Praepositi generalis mandato, a quo uno in
omnibus regantur, & corrigantur, & illi
soli suae quisque administrationis rationem
tantum reddant.

§.29. Si quid forte in his Constitutioni-
bus desiderare usus rerum Magister demon-
straverit, aut obscurum fuerit, vel ambi-
guum, id Protektores, & Superiores re ma-
ture deliberata ex communi omnium con-
sensu suppleant, & declarent, & ad alia ex-
tendant, quavis autem, vel Protektor, vel
alius dispensandi potestatem non habeat,
sed id fiat ex communi omnium consensu,
raro tamen, & nisi ob graves causas, ubi
praesertim nulla sit privati commodi, aut
gratiae suspicio, sed vel necessitas cogat,
vel magnum Collegii bonum agatur, res-
que ad majorem Dei honorem, vel Colle-
gii ipsius commodum manifeste pertinere
appareat.

Clausula.

§.30. Quae omnia, & singula in his Con-
stitutionibus contenta, ab omnibus tam
Alumnis, quam aliis quibuscumque, ad quos
pertinent cuiusvis status, conditionis, &
ordinis, etiam Sacerdotibus in virtute fan-
ctae obedientiae, & sub censuris, & poenis
nostro, aut Protektorum, vel Rectoris ar-
bitrio pro culpe modo infligendis manda-
mus inviolabiliter observari. Decernentes
quaf

quacumque alias dicti Collegii Constitutiones a quocumque etiam a Nobis emanatas, vel approbatas presentibus contrarias, nullius esse roboris, & momenti, & ex nunc irritum, & inane, quidquid secus in predictis per quoscumque scienter, vel ignoranter etiam obtentu aliarum dicti Collegii ordinationum, quae tamen per presentes, nisi his adveniant, abrogatae non sunt, aut alias quomodocumque contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.31. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac aliis ipsius Collegii juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Se de indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, & ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§.32. Nulli ergo &c. nostrorum statuti, ordinationis, refectionis, onerationis, assignationis, voluntatis, mandatorum, & decreti infringere &c. Si quis &c.

Dat. die 1. Aprilis 1584. Anno XII.

Datum Romae apud sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo octuagesimo quarto, Kalendis Aprilis, Pontificatus nostri Anno XII.

CLXI.

Institutio Festivitate S. Annae Matris Mariae Virginis, pro die 26. mensis Julii duplici Officio celebranda.

GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

B. Anna peperit Mariam, Virginem, ex qua natus est nobis Salvator Mundi.

Sancta Mater Ecclesia, quae salutaribus Nos semper instituit documentis, annuas fidei filijs venerandas proponit Sanctorum celebritates, qui in terris non solum exempla ad salutem reliquerunt, sed in caelo beati fidelium patrocinium suscipere, eorumque orationes, & vota suis precibus adjuvare non cessant. Quam nobis opem apud misericordem Deum credimus Beatae Annam assidue impendere, quae tanta in humanum genus praestitit beneficia, ex ea enim nata est B. Maria semper Virgo, digna a Deo effecta, quae nobis Iesum Christum pareret Salvatorem. Et licet ejus nomini sanctis obsequiis honorando humana par esse non queat infirmitas, ne tamen quod potest omittatur.

Hic ideo Pontifex S. Annae festum celebrari iussit.

§.1. Nos ad ejus merita pro cultu decoranda, universalemque Ecclesiam jucundissima illius recordatione letificandam, necnon ad antiquam in illam devotionem, quam usque ab exordio nascentis Ecclesiae, insignia quoque templa, & religiosa loca in ejus honorem toto Orbe constructa testantur, in Christianorum cordibus excitandam praecipimus, ut perpetuis futuris temporibus, B. Annae dies festus septimo Kal. Augusti per totius Orbis Ecclesias duplici Officio,

de Sancta, videlicet, nec Virgine nec Martyre, quod est in communi, quotannis recolatur, diesque praedictas imprimendis Romanis, & aliarum Ecclesiarum Calendariis addatur, & duplex ei adscribatur. Si cubi vero festus B. Annae dies praedictus ex fidelium devotione seu consuetudine, praeepto, aut indulto Apostolico majore aliqua celebrari consuevit observantia, ea omnino ibidem retineatur.

§.2. Mandantes omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & ceteris Ecclesiarum Praelatis per universum Orbem constitutis, ut faciant presentes literas in suis quibusque Ecclesiis, Provinciis, Civitatibus, & Diocesis solemniter publicari, & ab omnibus Ecclesiasticis personis tam secularibus quam quorumvis Ordinum Regularibus inviolate observari, etiam si recentibus Breviariis, & Missalis reformationibus praedicta solemnitas fuerit praetermissa.

Et hanc institutionem publicari ubique & observari praecipit.

§.3. Volumus autem ut praesentium exemplis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis eadem prorsus fides ubique gentium, & locorum adhibeatur quae ipsis praesentibus adhiberetur, si essent exhibitae vel ostensa.

Fidemque tractamentis adhiberi mandatur.

D.P. An. XII. 1. Maii.

Datum Romae apud sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo quarto, Kal. Maii, Pontificatus nostri Anno XII.

CLXII.

Declaratio, & extensio Constitutionis Pauli III. de privilegio Mercatorum Ripae Urbis, quod eorum libri concordantes cum libris Proxenatarum plene probent, & executionem paratam habeant sicut obligationes Camerales, contra quascumque personas, & etiam mulieres coniugatas.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum alias fel. rec. Paulus Papa III. Praeceptor noster quadam sua perpetuo valitura Constitutione, etiam per rec. mem. Pium Quartum, & Pium Quintum Romanos Pontifices etiam praedecessores nostros confirmata, inter alia statuerit, & ordinaverit, quod ad probandum credita dilectorum filiorum Mercatorum Ripae Almae Urbis nostrae, sufficerent libri eorumdem Mercatorum, cum libris dilectorum filiorum Proxenatarum concordantes, qui haberent eandem executionem, ac si essent obligationes in forma Camerae Apostolicae, contra omnes personas, etiam S. R. E. Card. cum Decreto etiam irritanti, ac sublata quavis aliter iudicandi facultate, & alias prout in dicta Constitutione plenius continetur.

Paulus III. decrevit libros Mercatorum Ripae probare & executionem habere, paratam uti obligationes Camerales.

§.1. Cumque tractu temporis plures difficultates ortae fuerint, an dicta Constitutio etiam contra mulieres in eisdem libris descriptas, tam cum earum viris, quam viudas locum habeat, unde datur ansa debitoribus

Hic modo Pontifex aliquid inchoavit procedere declarat contra quascumque personas, etiam

1584. mulieres, & conjugatas, in dictis libris descriptas.

ribus altercandi, & sic solutiones effugiendi, vel in longum protrahendi, in grave ipsorum mercatorum damnum, & praedictum. Nos pro Pastoralis officii nostri debito, omnes hujusmodi litium, & controversiarum occasiones & ambages de medio tollere, omnemque in posterum super praemissis haesitandi vel dubitandi materiam succidere, aliasque super praemissis opportune providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolica potestate plenitudine, omnes & singulas, ac quascumque lites, & causas, seu controversias, tam judiciales, quam extrajudiciales inter praedictos Mercatores dictae Ripae, & quoscumque, vel quoscumque ipsorum ex una, & quascumque mulieres, & coniugatas, ac etiam absque vel cum earum viris agentes, ac etiam eosdem viros, necnon etiam viudas, & quascumque alias personas ex altera partibus, super praemissis hactenus quomodolibet ortas, ac etiam coram quibuscumque iudicibus, & tribunalibus, ordinariis, & extraordinariis, delegatis & subdelegatis, ac alias quomodolibet, & ubilibet, indecisas pendentes, in statu & terminis, in quibus reperiuntur, illarum statum, seu status & merita, nominaque, & cognomina & gradus, & qualitates iudicum, & colligantium, iuraque & titulos illorum, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, ad Nos harum serie avocamus, illasque sic avocatas, perpetuo extinguimus. cassamus & abolemus: Dictamque Constitutionem ipsius Pauli praedecessoris, etiam contra quascumque mulieres, tam liberas, quam conjugatas, & etiam tam per se, quam cum earum viris, aut absque illis in dictis libris debitoribus descriptas, etiam viudas, & quascumque alias personas, etiam perinde, ac si ita expresse in eadem Constitutione cautum, specificatum, & dictum fuisset, omnino comprehendere, & locum habere, Apostolica auctoritate tenore praesentium declaramus, sicut tam in praeteritis, quam in praesentibus & futuris perpetuo statuimus & ordinamus.

Aliter iudicari prohibet. Et paribus perpetuum silentium imponit.

§.2. Ac ita per praedictos, & quoscumque alios iudices, & Commissarios, etiam nostri Sacri Palatii causarum Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari & definiti debere, irritum quoque & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter cortigerit attentari, decernimus. Ac etiam ipsis partibus colligantibus, & quibusvis aliis personis perpetuum, in, & super praemissis silentium imponimus: necnon tam illis, quam ipsis iudicibus, Commissariis, Auditoribus, Cardinalibus, & Legatis, ne contra praesentium tenorem quicquam facere, & attentare audeant, districtius, & expresse inhibemus.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus quibusvis litis pendentiis, & aliis praemissis, ac aliorum praedecessorum, & nostra de non tollendo iure quaesito, si opus sit, necnon etiam quadam

eiusdem Pii IV. praedecessoris, de similibus vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica intra tres menses praesentandis, & registrandis, si opus sit, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon etiam Almae Urbis, & Curiae Romanae, ac etiam ipsius Ripae, & quorumcumque aliorum tribunalium, etiam Camerae Apostolicae, necnon Gubernatoris, ac Vicarii & Auditoris dictae Camerae, ac etiam Senatoris, & Curiae Capitolii, etiam juramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate, alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam illis, & illorum, ac praedictis, necnon quibusvis aliis iudicibus, & personis, in genere, vel in specie, sub quibuscumque tenoribus & formis, etiam Motu, scientia, & potestate plenitudine similibus, & etiam consistorialiter, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, & confirmatis, quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa mentio habenda esset, eorum tenores praesentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, necnon omnibus illis aliis, quae Paulus III. ac Pius IV. & Pius V. praedecessores praedicti, in Constitutionibus, & illius confirmationibus hujusmodi voluerunt non obitare, ceterisque contrariis quibuscumque.

D.P. An. XII. 3. Maii.

Datum Romae apud S. Petrum sub anno Piscatoris die 3. Maii, 1584. Pontificatus nostri Anno duodecimo.

CLXIII.

Approbatio tertia, Instituti & Constitutionum Religionis, Clericorum Regularium Societatis Jesu, cum aliquorum dubiorum totali remotione, & privilegiorum confirmatione.

GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Ascendente Domino, & Salvatore nostro in naviculam, ecce motus magnus factus est in mari, ipse autem a discipulis rogatus ventis imperavit, & facta est tranquillitas, quam Nos in Petri navicula, collocati, turbinibus excitatis ab eodem Domino assiduis precibus postulantes, nostram interea operam, & laborem in frangendis procellosis fluctibus impendere non desistimus, cumque tanti laboris socios, & validos remiges divina Nobis providentia praeparaverit, eorum opera in superandis saevientis pelagi tempestatibus Nos maxime sublevar, qui pro communi fluctuantium animarum salute propria commoda nihil pendunt, seque ad omnia discrimina exponunt.

Procuriam.

§.1. In quo cum aliarum Religionum studia, tum Societatis Jesu assiduus pro Christo labor, necnon usque ad finem perseverantia promptam se ostendit, cumque pro-

Religionum omnium & Regnantium Societatis Jesu ministerium Christianis fidelibus, valde prodest.

Iam catholicæ Religioni valde proficuum, & ad omnia pericula pro universali Ecclesia subeunda paratam procreaverit, aliam atque aliam à prima non degenerem præstante gratia Dei quotidie substituit, ut Nobis eorum alumni per multiplices probationum gradus altius provecti, semper præsto sint, quos in rebus arduis suscipiendis fructuosos operarios asciscamus: eos autem ut firmiorem Nobis opem ad prædicta navare possint, ab omni non modo injuria, sed etiam calamitiam studemus intactos conservare. Quod ut a Nobis efficiatur, ipsius instituta tamquam fundamenta ejus prædidi, quod Catholica Religioni impendunt, immota atque inconcussa, aliorum etiam Romanorum Pontificum exemplo, debemus Apostolica auctoritate tueri.

Cujus regulæ Paulus & Julius III. approbarunt.

Paulus IV. a jurisdictione Ordinarii exempt.

Pius V. inter Mendicantes commune tenuit.

Huius religionis ad Christianissimum animarum salutem instituta, Constitutionibus cavetur quod

Novitii biennio probentur & deinde ad vota substantialia simplicia admittantur.

§.2. Quorum sel. rec. Paulus III. & Julius Tertius Constitutiones, & laudabile dictæ Societatis Institutum confirmarunt.

§.3. Paulusque idem eam ipsam ab omni quorumcumque Ordinariorum jurisdictione exempt.

§.4. Quo instituto per Paulum Quartum examinato, & à Synodo Tridentina commendato, Pius Quintus item prædecessor noster Societatem ipsam Ordinem esse mendicantem declaravit.

§.5. Quæ omnia non immeritò ab eis sunt concessa ob egregia virtutum, & dona Societati antedictæ divinitus elargita, cujus præcipuus finis catholice Religionis defensio, ac propagatio, animarumque in Christiana vita, & doctrina profectus: gratie quoque ejus vocationis est proprium, diversa Orbis terrarum loca ex Romani Pontificis, seu Præpositi Generalis ejusdem Societatis directione peragere, vitamque in quavis mundi parte agere, ubi salvandarum sua opera animarum copiosior proventus ad Dei gloriam speratur. Ad quem finem Spiritus sanctus, bon. mem. Ignatii Loyolæ Societatis ipsius Institutoris, ejusque sociorum excitator, media quoque prædicationum, ac cujuscumque ministerii verbi Dei, doctrinæque Christianæ, & spiritualium exercitiorum, aliorum item caritatis operum, & sacramentorum administrationis, ac præcipue Pœnitentiæ, & Eucharistiæ, horumque frequentioris usus accommodavit. Ad quæ sufficienter & pro dignitate præstanda, difficultates superandas, periculaque adeunda, quibus dictæ Societatis Religiosi in hujusmodi discurfionibus, & ministeriis exponuntur, necesse est, ut ipsi talia obituri, magno virtutis, & devotionis præsidio muniantur, quod illis gratia in primis Omnipotentis Dei, simulque educatio ipsa, longa item in Societate probatio, necnon regularum, & constitutionum observantia præstare noscuntur.

§.6. Quibus Constitutionibus, ut tantæ ponant rudimenta virtutis, ad quam aluntur, statutum est, ut Novitii in Societate biennio probentur, quo expleto, si ipsi perseverare voluerint, & Societati fuerit ab eis satisfactum (quoniam Societas ipsa non so-

lis Novitiis & professis, ut reliqui regulares Ordines constat) tria substantialia vota simplicia, nisi quis interdum ad professionem, vel gradum Coadiutorum formatorum admittendus videretur, Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ in eadem Societate ex Apostolico indulto, ac juxta vovendi formulam in eisdem Constitutionibus expressam emittunt, ac secundum illas promittunt se eandem Societatem ingressuros, hoc est ulteriorem aliquem illius gradum, prout Præposito videbitur Generali.

§.7. Quibus votis emissis Novitii esse desinunt, & in Societatis corpus, qui literis operam dederint, vel daturi sunt, ut Scholares approbati, alii vero ut coadiutores temporales nondum formati cooptantur, ac quantum est ex parte ipsorum perpetuò, ex parte vero Societatis, juxta Apostolica indulta, & Constitutiones prædictas, tandiu obligati sunt, quamdiu Præpositus Generalis eos in Societate retinendos esse censuerit. Quod ad Societatis conservationem maximè est necessarium, idque ab illius exordio prævisum, & post experimento comprobatum est, idque initio ingressus illis explicitè manifestatur, atque ipsi conditionem hanc amplectuntur, quæ eis, si quos dimittere oporteat, multo est commodior, ut liberi potius quam votis obligati dimittantur, aliisque iustis, & rationabilibus de causis.

§.8. Coadiutores temporales non formati, qui non ad studia literarum, sed ad domesticam munia curanda destinantur, post aliquot annos, quibus Generali Præposito, & Societati satisfecerint, per tria item Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ vota licet publica, & in manibus Superioris missa, non tamen solemnia, sed tum ex Constitutionum præscripto, tum ex voventis, & admittentis intentione simplicia existunt, in Coadiutorum temporalium formatorum gradum admittuntur.

§.9. Scholares vero studiis in Societate absolutis, antequam professi, vel Coadiutores spirituales formati fiant, non solum tertium adhuc ulterioris probationis annum, in devotionis, & humilitatis exercitiis impendunt, ut, si qua fortasse in re harum virtutum fervor per literarum occupationem intepuerit, per earumdem virtutum frequentiore excitationem, ardentiorque divini auxilii invocationem recalescat, sed etiam in verbi Dei, sacrarum, & Scholasticarum lectionum, Pœnitentiæque & Eucharistiæ Sacramentorum Societatis ministeriis tandiu probantur, quamdiu Præposito Generali videtur, nec antequam ipsi Præposito sint plane perspecti, eique in omnibus satisfecerint, ad hujusmodi gradus promoventur.

§.10. Qui enim ad professionem quatuor votorum admittendi sunt, eos juxta Constitutiones easdem, & Apostolica decreta, & indulta, viros omnino humiles ac prudentes in CHRISTO, & in vita puritate ac literis conspicuos, diuturnisque ac diligentissimis experimentis probatos, atque Sacerdotes, & in ministeriis hujusmodi prius

Postea voluti Scholares, vel uti coadiutores temporales cooptantur.

Coadiutores isti alia vota postea emittunt.

Scholares prædicti tertio probationis anno recinentur.

Ex his, qui deinde ad professionem quatuor votorum admittendi sunt

prius diu multumque versatos vocatio hæc requirit, utpote quos ardua maneant ministeria. Quo fit, ut non omnes ad eandem professionem idonei esse, nec tales sine longa exercitatione atque experimento fieri, aut etiam cognosci possint. Quapropter Societatis corpus in sua membra, & gradus idem Ignatii divino instinctu ita duxit disponendum, ut præter eos, quos Præpositus Generalis ad professionem quatuor votorum idoneos esse censuerit, & nonnullos, quos interdum ad professionem trium admittere potest, reliqui etiam Sacerdotes, quorum vita, & doctrina in Societate diu probata esset, ac Præposito Generali perfecta, & de ipsius licentia in Coadiutorum spiritualium formatorum gradum, per tria illa vota simplicia publica, sed simplicia in superioris manibus emissa admitterentur.

Admissi autem sunt incapaces hereditaria success.

Et votum obedientiæ, erga Papam specialiter tenuerunt.

Aliaque simplicia vota.

Discedentes postea sine licentia apostolicæ censentur.

id faciant, apostasie, & excommunicationis ex Apostolicæ Sedis decreto penas incurrunt, a quibus non nisi a Summo Pontifice, vel a Generali Præposito absolvi possunt. Inique enim cum Societate ipsa ageretur, si viris multo labore ad ardua ministeria cruditis, cum religionis catholice, & hujus Sedis detrimento privaretur, præsertim cum Societatis Constitutiones, & Privilegia, quæ supra dicta continent, in separata, antequam ad Novitiorum convictum admittantur, habitatione eis maturius consideranda tradantur.

Omnes post Novitiam n. in communi vivunt.

Paupertatem servant, licet non professi dominium bonorum retinent.

Veri religiosi sunt, & Ordinibus privilegiis gaudent.

Et quia defuisset nonnulla dubia sunt extracta.

§.15. Biennio Novitatus completo, & emissis votis simplicibus, una est omnibus omnino vivendi, & obediendi ratio, debent enim omnes in omnibus obedire, & in communi vivere, non secus alii, atque ipsi professi, & Coadiutores formati, idque in domibus quidem probationum, & Collegii ex redditibus, in domibus vero professorum, quæ nullos omnino redditus habere possunt, ex elemosynis tantum.

§.16. Et licet, qui ad gradus professorum, & Coadiutorum formatorum nondum pervenerunt, bonorum suorum jus atque dominium, tum alias ob justas causas, tum etiam ut majorem Societas habeat libertatem, illos, si opus fuerit, cum minore offensione dimittendi, ad tempus Generalis Præpositi judicio præscribendum valeant retinere, ut in pauperes tandem, seu alios pios usus pro ipsorum devotione distribuant, juxta evangelicum consilium, ac promissionem, quam initio Novitatus faciunt, interim tamen, quantum ad illorum usum religiosam paupertatem servant, nec ulla re tamquam propria, & sine Superioris facultates uti possunt.

§.17. Et quamvis ii omnes, qui post biennium Novitatus dicta tria vota simplicia, ut præfertur, emisissent, ac in corpus Societatis cooptati, illiusque meritorum, & privilegiorum, non secus atque ipsi professi participes effecti, quique quantum in eis est, & professionem emittere parati, si ipse Præpositus Generalis id prædictæ Societatis Instituto congruere judicaverit, & in perpetuum Dei servitio votis simplicibus consecrati, ac sua sorte, prout laudabile Societatis Institutum exigit, contenti, vere, & proprie religiosi existant, & si a Societate deficiant, excommunicationis, & aliis apostatarum pœnis sint subiecti.

H no-

§.11. Quibus emissis tam hi, qui spirituales, quam qui temporales Coadiutores formati fuerint, certum in Societate gradum habent, suntque omnis hereditaria successione incapaces, nihilque omnino proprii juxta Constitutiones easdem habere possunt. Nec propter emissam hujusmodi vota publica, aut per mortem ab intestato in illorum, sicuti nec in professorum bonis domus ulla, aut Ecclesia, vel Collegium dictæ Societatis succedere potest.

§.12. Qui vero quatuor votorum professi futuri sunt, ii tribus illis solemnibus substantialibus votis quartum similiter solemne addunt, specialis Summo Pontifici obedientiæ circa missiones præstandæ, ob certiorum Spiritus sancti in missionibus ipsis directionem, ac majorem ipsorum mittendorum Sedi Apostolicæ obedientiam, majoremque devotionem, humilitatem, mortificationem, ac voluntatum abnegationem.

§.13. Post emissam vero professionem five quatuor, five trium votorum, professi ad Paupertatis, quæ regularis instituti murus est, & propugnaculum, perfectionem tuendam, omnemque ambitionis occasionem, excludendam, nonnulla alia simplicia vota emittunt, quibus promittunt se numquam quacumque ratione acturos, vel consensuros, ut quæ in constitutionibus Societatis circa paupertatem ordinata sunt, immutentur, nisi quando ex justa rerum exigentium causa paupertas magis restringenda videretur, neque præsumpturos, ne indirecte quidem, ut in aliquam prælationem, vel dignitatem, intra, vel extra Societatem, eligantur, nec extra Societatem in sui electionem, quantum in eis fuerit, consensuros, nisi coacti obedientia ejus, qui id ipsis possit sub poena peccati præcipere. Item Societati, vel ejus Præposito manifestaturos, si quem sciant aliquid hujusmodi moliri.

§.14. Porro non solum professi, & Coadiutores formati, sed ex aliis quicumque absoluto probationis biennio prædicta tria substantialia vota, etiam simplicia emisissent, si absque expressa licentia a Societate discedant, etiam si prætextu melioris frugis, & transitus ad alium quemcumque Ordinem (Cartusienfium dumtaxat excepto) Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

novisque emergentibus hostium impugnationibus, nova regularium Ordinum auxilia excitavit, & cuique illorum, juxta cuiuslibet peculiaris gratiae vocationem, peculiare quasdam notas, propria insignia, ac opportuna ad finem, quem intendit, media suggererit, & nunc maxime (ut felicissimi toto Orbe successus testantur) mirificos in agro Dominico fructus praedicto Societatis Jesu Instituto proferat, quae Societas (quemadmodum, & alia nascentium regularium Ordinum exordia) a spiritu contradictionis impugnatur, cumque ipsi Ordines Romanorum Pontificum propterea Constitutionibus circummuniri consueverint, cujus rei Sanctorum Dominici, & Francisci praclarissimi Ordines exempla abunde suppeditarunt, ita Nos, licet alias Institutum praedictum, privilegia, & constitutiones ipsius Societatis confirmaverimus, & declaraverimus, Motu proprio statuente, eos qui biennio Novitiatu peracto, tria vota, tametsi simplicia emiserunt, esse vere, & proprie Religiosos, cum praeceto, ne quis haec in dubium revocare audeat, ac cum irritante, & aliis decretis, prout in nostris super hoc confectis literis plenius continetur. Quia tamen non desuit temeraria quorundam audacia, qui post declarationem, decretum, praecceptum, & interdictum nostrum huiusmodi, non solum multa ex praedictis, & fortasse, alia ad Societatis Institutum, ac vivendi formam spectantia labefactare, sed, & ipsa Apostolica decreta, ac praecpta, publice, & ex cathedra, ausu temerario impugnare, mentemque nostram perverse interpretari non erubescunt, disputantes, & praedicta in dubium revocantes, omniaque ex aliorum Ordinum communibus rationibus, formis, ac statutis metientes Societatis Institutum, peculiare constitutiones, ac vim votorum simplicium illius, a Sede Apostolica in eadem Societatis Religione probata admissorum penitus ignorantes, ac nonnulla iure antiquo, quae post illud successu temporum huius Sedis auctoritate, approbatione, & confirmatione, ac peculiaribus privilegiis sancita, & roborata esse dignoscuntur, perperam interpretantes, convellere nituntur, quin etiam Nos supra dicta, Motu simili, & ex certa scientia, de Apostolica potestatis plenitudine decernentes, ac praecipientes privato sensu loquutos fuisse, ac tamquam privatos doctores errare potuisse, immo vere, & de facto ob falsam supradictorum informationem errasse, ideoque praecceptum nostrum nonnullam ad obligandum vim habere. Neminem praeterea eorum, qui solemnem professionem in dicta Societate, non emiserunt, de illius corpore, religiosos esse posse, sed eos mere saeculares, ac Ordinariorum jurisdictioni subiectos existere, nec Societatem ipsam, aut illius superiores, immo necnon jus in eo ullum ex vi votorum huiusmodi, habere, vel acquirere, aut superioribus ipsis conferre posse, non considerantes voti solemnitatem sola Ecclesiae constitutione in-

ventam esse, triaque huiusmodi Societatis vota tametsi simplicia, ut substantialia Religionis vota ab hac Sede fuisse admittenda, illaque emittentes, in statu Religionis vere constitui, quippe qui per ea ipsa se Societati dedicant, atque actu tradunt, seque divino servitio in ea mancipant. In quibus votis nullus praeter Romanum Pontificem potest manum apponere, aliisque atque aliis modis Societatem ipsam impeturi universali Ecclesiae perutilem, quae diversis functionibus, & personarum gradibus distributa, a Romanis Pontificibus presbyterorum a Tridentina Synodo clericorum Religio appellata, habitu, nomine, plerisque personarum gradibus, votorumque differentis ab aliis regularibus Ordinibus distinguitur. Quibus etiam adiungunt licere iisdem non professis, etiam invitatis dictae Societatis Superioribus, ad quosvis alios regulares Ordines se transferre. Transgressoresque horum votorum, ac inobedientes, aut etiam uxorem ducentes, nullam ipsi Societati injuriam facere, immo posse Episcopos cum eis dispensare, ut invitatis etiam superioribus eisdem uxorem ducant. Quibus cum glossatores, & obtrectatores huiusmodi sua falsa doctrina favere pergunt, horum votorum naturam, & poenarum vim, vel non intelligentes, vel eludere conantes, eo sunt progressi, ut etiam vi facultatum, quae literis indulgentiarum Cruciate sanctae nuncupatarum continentur, omnes transfugas, & ab ipsa Societate deficientes non profectos, quoties ab ea defecerint, ab excommunicationis latae sententiae poena a quocumque confessario absolvi posse, nullamque ipsi Societati suis operariis privatae injuriam fieri, aut praedictum generari existentem, sed & votorum substantialium Religionis praedictae, ac decretorum contra eisdem Apostatas Sedis huius auctoritate editorum vim, quantum in eis est, enervare contendat. Insuper asserunt non posse vota aliqua in saeculo emissa in tria haec substantialia Societatis commutari (cum tamen haec vota sint status, ut praefertur, religiosi alio utilis, & perfecti, ut illa in haec possint, haec vero in aliorum Ordinum, etiam solemnia vota commutari, sit ab hac Sede iustis de causis interdictum.) Nec etiam desunt alia, quae in animarum suarum praedictum, Societatis perturbationem, & scandalum plurimorum comminiscantur.

§.19. Nos universalis Ecclesiae utilitati, quam ex inviolato, & inconcusso dictae Societatis Instituto, & religioso sobolis educatione sentimus, & majorem in dies speramus, prospicientes, & praeterea ejusdem Societatis indemnitati, paci, quieti, & incremento consulere volentes, Motu simili, & ex certa scientia nostra, deque Apostolica potestatis plenitudine, laudabile ipsius Societatis Institutum, & quae illud concernunt, praemissa omnia, & singula, praedictaque illius, ac quaecumque alia privilegia, facultates, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta a praedictis praedecessoribus nostris, & a Nobis etiam per-

Idco hic Pontifex his non obstantibus d. institutum, & privilegia, & Constitutiones approbat.

communicationem concessa, constitutiones quoque, ac statuta, & decreta quaecumque, ac si ad verbum praesentibus infererentur, pro expressis habentes, tenore praesentium approbamus, & confirmamus, suppletentes omnes Juris, & facti defectus, si qui intervenerint in praedictis Constitutionibus, & statutis.

§.20. Ad haec dictam Societatem firmo Sedis huius praesidio communire volentes, hac nostra perpetua Constitutione, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, statuimus, atque decernimus, tria vota huiusmodi esse simplicia, ex huius Sedis institutione, ac nostra etiam declaratione, & confirmatione esse vere substantialia Religionis vota, ac in dicta Societate tamquam in Religione approbata per Sedem eandem admittenda fuisse, & esse, ac per Nos admitti, nec in illis a quoquam praeter Nos, & Sedem huiusmodi dispensari, nec ea ullo modo quam per legitimam dimissionem a Societate cessare posse.

Disiuncta tria vota etiam simplicia, vere tamen substantialia esse declarat.

Eaque emittentes veros esse religiosos decernit.

§.21. Et non modo eos, qui in Coadiutorum formatorem, sive spiritualium sive temporalium gradus, & ministeria, ut praefertur, admittuntur, sed & Scholares ipsos ac supradictos alios omnes, & quoscumque, qui in ipsam Societatem admitti, biennio probationis a quolibet eorum peracto, tria vota substantialia praedicta, tametsi simplicia emiserint, aut emittent in futurum, vere, & proprie religiosos fuisse, & esse, ac fore, & ubique semper, & ab omnibus censerent, & nominari debere, non secus atque ipsos tum Societatis, tum quorumvis aliorum Regularium Ordinum Professos, suisque Praepositis in omnibus, & per omnia obedire, & huic Sedi immediate subiectos, & a quorumvis Ordinariorum, & delegatorum, seu aliorum iudicum jurisdictione omnino exemptos, prout Nos etiam vigore praesentium eximimus.

Discedentes ideo a dicta Religione Apostolice declarant.

§.21. Denique ut omnium Societatis privilegiorum juxta Generalis Praepositi dispositionem sunt participes, ita quoque excommunicationis majoris latae sententiae, & aliis Apostatarum poenis, si qui a Societate deficient, subiacere, ac tamquam veros Apostatas puniri posse, nec a quoquam, nisi per Nos, & Sedem praedictam, aut Generalem Praepositum ab eisdem poenis absolvi, nec ante huiusmodi absolutionem, & a Societate dimissionem Matrimonium contrahere, quinimmo eos omnes ad contrahendum inhabiles, ac contractus huiusmodi nullos, & irritos esse, pro ut irritos facimus, & annullamus.

Et supra dicta dubia reprobant.

§.23. Et ut contradicentium audacia, coerceretur, praemissas omnes, & quasvis alias illis similes assertiones contra dictam Societatis Institutum, vel quomodolibet in illius praedictum pronuntiatas, aut scriptas, falsas omnino, & temerarias esse, & censerent debere.

Impugnari d. institutum prolibet.

§.14. Praecipimus igitur in virtute Sanctae Obedientiae ac sub poenis Excommunicationis latae sententiae, necnon inhabilitatis ad quasvis officia, & beneficia, saecularia, & Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

quorumvis Ordinum regularia, eo ipso absque alia declaratione incurrendis, quarum absolutionem Nobis, & Successoribus nostris reservamus, ne quis cuiuscumque status, gradus, & praeminentiae existat, dictae Societatis Institutum, Constitutiones, vel etiam praesentes, aut quemvis earum, vel supradictorum omnium articulum, vel aliud quid supradicta concernentes, quovis disputandi, vel etiam veritatis indagandae quaesito colore, directe vel indirecte impugnare, vel eis contradicere audeat, districtius inhibentes, ne quis, sive extra, sive intra dictam Societatem, nisi de illius Generalis aut inferiorum Praepositorum licentia, notationes, declarationes, glossas, vel scholia ulla super praemissis facere, vel ea, nisi quantum verba ipsa sonant, interpretari, aut de eis disceptare, seu scrupulum quicquid iniicere, vel in controversiam aut dubium revocare audeat quocummodo, nec glossas, aut interpretationes, sive impressas, seu scriptas, ad id pertinentes legere, docere, aliisque tradere, vendere, vel apud se retinere praesumat.

§.15. Si quid vero dubii de eisdem oriri contigerit, ad Sedem praedictam, vel ad Generalem Praepositum dictae Societatis, aut ad eos, quibus id ipse commiserit, referatur.

Dubium de declaratione Praeposito reservat.

§.26. Sicque in praemissis omnibus, & singulis, per quoscumque Iudices, & Commissarios etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definituri debere, necnon irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et ita ubique iudicari mandatur.

§.27. Mandantes universis, & singulis, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & ceteris Ecclesiarum, & locorum etiam regularium Praelatis per universum Orbem constitutis, ut praesentes literas in suis quisque Ecclesiis, Provinciis, Civitatibus, Diocesis, & jurisdictionibus ab omnibus inviolate observari: quin etiam Praepositum ac personas Societatis huiusmodi defendant, eosque praemissis omnibus, & singulis pacifice frui faciant, & gaudere, non permittentibus ipsos per quoscumque quomodolibet molestari. Contradictores per censuras Ecclesiasticas, & alia Juris, & facti remedia opportuna, appellatione postposita, compescendo. Invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, a auxilio brachii saecularis.

Observantia huius Bullae praecipit.

§.28. Non obstantibus recol. mem. Bonifacii Papae VIII. quae incipit. Quod votum, & aliis Apostolicis Constitutionibus ac etiam aliorum Ordinum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque huiusmodi Ordinibus, Universitatibus, locis, vel personis per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac Nos, & Sedem praedictam, etiam Motu proprio, & ex

Contrariis derogat.